

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/59/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214211170
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Duditš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7214211170.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Duditša a sudkýň JUDr. Evy Feťkovej a Mgr. Angeliky Sopoligovej v právnej veci žalobcu: Východoslovenská distribučná, a.s., so sídlom v Košiciach, Mlynská 31, IČO: 36 599 361, proti žalovaným: 1/ G. E., U.. X.X.XXXX K. X/ M. E., U.. XX.X.XXXX, O. R. H. L., G. XXX/XXX, v konaní o zaplatenie 1.603,38 eur, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Košice II z 22.10.2014 č.k. 15C/145/2014-38 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi proti žalovaným n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice II (ďalej iba „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 1.603,38 eur a trovy konania za súdny poplatok vo výške 96,- eur, všetko do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa rozsudok odôvodnil tým, že zamestnanec žalobcu pri kontrole odberného miesta T. Č.. XX N. XX.X.XXXX, za účasti žalovaného v 1. rade zistil neoprávnený odber elektriny v zmysle ust § 39 ods. 1 písm. a/ a c/ Zákona o energetike (zák. č. 656/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov), a to odber elektriny bez uzavretej zmluvy o pripojení a odber elektriny meracím zariadením, ktoré nebolo namontované prevádzkovateľom sústavy. Odber elektriny potvrdili aj žalovaní v 1.a 2. rade. Nakoľko nebolo možné vyčíslit' skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, vypočítal výšku škody žalobca spôsobom stanoveným vyhláškou č. 154/2005 Z.z. a faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa XX.X.XXXX vyfakturoval žalovaným v 1. a 2. rade sumu 1.603,38 eur. Žalovaní nepopierali neoprávnený odber elektriny ani to, že išlo o dober elektriny bez zmluvy, ani skutočnosť, že všetky skutočnosti zistené pri kontrole napĺňajú normu neoprávneného odberu v zmysle § 39 ods. 2 zákona o energetike. Žalobca pri výpočte škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny postupoval podľa § 4 ods. 1 vyhl. č. 154/2005 Z.z. podľa hlavného ističa na odbernom mieste, ktorý bol 25 A s tromi fázovými pripojeniami. Citovaná vyhláška umožňuje žalobcovi uplatňovať náhradu škody v sume cca 7000,- eur, žalobca však uplatňuje iba žalovanú sumu. Podľa tvrdenia žalobcu nie je možné dokázať, ako v skutočnosti žalovaní odberali elektrinu, ani ako tento stav neoprávneného odberu trval. Súd prvého stupňa právne posúdil nárok žalobcu podľa ust. 39 ods. 1 Zákona o energetike a skonštatoval, že išlo o neoprávnený odber, bez uzavretej zmluvy, a meraný meracím zariadením, ktoré nebolo namontované prevádzkovateľom sústavy. Súd prvého stupňa uviedol, že zodpovednosť za škodu v prípade neoprávneného odberu elektriny je osobitným druhom zodpovednosti, kde sa nevyžaduje zavinenie žalovaných, teda ich vedomosť o neoprávnenom odbere elektriny. Pre záver o objektívnej zodpovednosti za škodu musia byť dané zákonné predpoklady jej vzniku, teda protiprávny úkon, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nimi. V konaní o náhradu škody súd z úradnej povinnosti skúma aj

zavinenie poškodeného. Súd prvého stupňa po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že boli naplnené všetky znaky zodpovednosti za škodu na strane žalovaných 1. a 2. Žalobca preukázal existenciu protiprávneho úkonu (neoprávnený odber) listinnými dôkazmi. Výsluch zamestnanca žalobcu, ktorý neoprávnený odber elektriny zistil, súd prvého stupňa nevykonal, pretože ho nepovažoval za rozhodujúci a podstatný pre vec. Výška škody bola stanovená podľa § 39 ods. 2 Zákona o energetike v súlade s ust. § 1 ods. 4 písm. a/ a b/ vyhl. č. 154/2005 Z.z.. O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa 142 ods. 1 O.s.p. a priznal žalobcovi náhradu trov za zaplatený súdny poplatok.

Proti rozsudku podali včas odvolanie žalovaní. Uviedli, že ak vznikol neoprávnený odber, tak nie vedome. Bývalý majiteľ drevenice p. Š. M. predal žalovaným pozemok a zaviazal sa, že dá na drevenici, ktorá bola niekedy tiež jeho majetkom, zaviesť elektrinu. Žalovaní tvrdia, že netušili, že hodiny, ktoré dal namontovať nie sú majetkom elektrární. Odvolávajú sa proti sume, ktorá je neadekvátne, pretože drevenica, kde vznikol neoprávnený odber elektriny nie je trvale obývaná. Má viac ako 100 rokov a užívaná bola 3 až 4 krát do roka v lete. Suma bola vypočítaná pre budovu alebo byt, ktorý je trvale obývaný a bola vyčíslená za obdobie od 23.10.2011 do 31.7.2012, kde je zahrnuté aj zimné obdobie, pričom drevenica bola v tom čase neobývaná a neobývateľná.

Žalobca navrhol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. preskúmal rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných nie je dôvodné.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa správne a úplne zistil skutkový stav veci, takto zistený skutkový stav podradil pod relevantné ustanovenia Zákona o energetike platného v čase zistenia neoprávneného odberu a vykonávacie vyhlášky k tomuto zákonu, ktoré na prejednávanú vec správne aplikoval a interpretoval. Odvolací súd nezistil v konaní vadu, ktorá by bola dôvodom na zrušenie rozsudku podľa § 221 ods. 1 O.s.p..

Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie rozsudku je správne, úplné a zrozumiteľné a preto sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

K odvolacím námietkam žalovaných odvolací súd uvádza nasledovné:

Ako správne uviedol súd prvého stupňa, zodpovednosť za škodu, ktorá vznikla dodávateľovi elektrickej energie neoprávneným odberom má povahu zodpovednosti objektívnej, to znamená, že sa tu nevyžaduje zavinenie škodcu. Pre posúdenie základu nároku je dôležitá iba skutočnosť, že fakticky došlo k neoprávnenému odberu elektrickej energie, čo medzi účastníkmi nebolo ani sporné.

Tvrdenia žalovaných, že elektromer dal namontovať predchádzajúci majiteľ nehnuteľnosti sú právne irelevantné.

Zákon o energetike (zák. č. 656/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov) v jeho znení účinnom v čase, kedy bola vykonaná kontrola odberného miesta T. Č.. XX, ukladá odberateľovi elektriny povinnosť uzatvoriť zmluvu s dodávateľom elektrickej energie. Podľa ust. § 35 ods. 2 cit. zákona montáž meradla zabezpečuje výrobca elektriny, prevádzkovateľ prenosovej sústavy, prevádzkovateľ distribučnej sústavy a vlastník priameho vedenia na vlastné náklady. Z uvedeného je zrejmé, že montáž meracieho zariadenia musí vykonať dodávateľ elektriny, ktorým je prevádzkovateľ distribučnej sústavy. Žalovaní sa nemôžu vyvinúť zo svojej zodpovednosti tvrdením, že meradlo namontoval predchádzajúci vlastník. Navyše je nepochybné, že žalovaní nemali uzavretú zmluvu o dodávke elektrickej energie a napriek tomu elektrinu odoberali.

Náhrada škody v prípade neoprávneného odberu elektriny má povahu sankcie za konanie, ktoré je v rozpore so zákonom. Žalobca vo svojich písomných podaniach aj vo svojom prednese na pojednávaní dňa 15.10.2014 podrobne vysvetlil, akým spôsobom bola škoda vo vzťahu k žalovaným vypočítaná. Výpočet škody bol vykonaný podľa ust. § 1 ods. 4 vyhl. č. 154/2005 Z.z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny. Táto vyhláška upravuje spôsob dennej spotreby pri neoprávnenom odbere elektriny podľa súčtu menovitých príkonov zistených pripojených

spotrebičov, s dĺžkou využitia 12 hodín za deň. Tvrdenia žalovaných o tom, že koľko dní sa v chalupe fakticky zdržiavali sú pre výpočet náhrady škody právne irelevantné. Navyše pri úplnom uplatnení náhrady škody podľa vyhlášky by škoda predstavovala sumu 7.642,15 eur. Žalobca teda prihliadol na okolnosti prípadu a uplatnil si náhradu iba vo výške priznanej súdom prvého stupňa.

Navyše po zistení neoprávneného odberu nebolo zrejmé, ako dlho trval stav neoprávneného odberu, preto žalobca vychádzal iba z doby pol roka spätne odo dňa jeho zistenia, čo je v súlade s ust. § 1 ods. 2 cit. vyhlášky. Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s použitím § 224 ods. 1 O.s.p.. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, ale náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil. Žalovaní v odvolacom konaní úspešní neboli.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.